

at dette ikke skal kunne misforstaas, blev det betonet i den drabelige Salve, Højremindretallet fik af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i Gaar. Der er ingen Pardon, Kapitulation modtages ikke, I maa overgive jer paa Naade og Unaade. Derved udelukkes jo al Forhandling, deri er jeg for saa vidt enig med den ærede Ordfører for Højremindretallet. Naar vi skulle sluge Princippet helt og raat, er der ikke meget at forhandle om.

Hvad der mangler, er det Forhandlingsgrundlag, hvor vi overhovedet kunde have noget at sige, og at et saadant fandtes, var dog det mindste, som vi kunde vente af et Forslag, der forelægges af Regeringen. Dette Grundlag maatte gaa ud paa at klare, hvad der skulde gives Mindretallet i Vederlag for den Beskyttelse for deres Interesser, de hidtil have haft ved Vælgermassens Deling i to Klasser. Her ved jeg nok, at der er svaret og vil blive svaret, ligesom det jo ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen): Vederlaget er Forholdstalsvalgmaaden, som Højre ellers interesserer sig saa meget for. Ved denne fortræffelige Valgmaade aabnes der netop Mindretallet i enhver Kommune Adgang til at — ja, enten siger man gøre sig gældende eller varetage sine Interesser, eller man gaar saa vidt at sige: opnaa tilstrækkelig Beskyttelse. Her forekommer det mig rigtigt nok, at man med fuld Føje kan sige: Det maa være en underlig Fremmedordbog, hvor Repræsentation og Beskyttelse saadan uden videre skal betyde det samme. Forholdstalsvalg alene kan give Repræsentation, men ikke nogen som helst Art af Beskyttelse, ved Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse kan et Mindretal aldrig opnaa andet end at blive et Mindretal, og i alle vigtigere Sager er dets Beskyttelse lig Nul. Skal den virke som en Beskyttelse for Mindretallene, maa den nødvendigvis sættes i Forbindelse med andre Lovbestemmelser. Uden en saadan Kombination tilvejebringes ikke den Ligevægt imellem Flertallets og Mindretallets Interesser, som kunde forhindre, at et hensynsløst Flertal hensynsløst udbyttede Mindretallet ved Udøvelsen af Beskatningsretten.

Vil man dertil fra Venstres Side svare, at der truer ikke det besiddende Mindretal en saadan Fare, der er saa mange andre Garantier mod, at Mindretallet bliver forurettet i saa Henseende, kan man anføre en hel Del Ting. Man

kan komme med noget saa smukt som en Henvisning til den menige Mands Retfærdighedssans, man kan henvise til noget mere materielt, men maaske netop derfor mere reelt, som Konkurrencen imellem Kommunerne, som forhindrer, at den ene Kommune kan behandle sine Skatteydere værre end de andre, idet den saa risikerer, at Beboerne flytte, som Forholdet er f. Eks. imellem København og Frederiksberg. Disse Grunde kunne have ikke saa lidt at betyde, og jeg skal ikke underkende dem, men med Forholdstal have de jo ikke det fjerneste at skaffe. Det synes jeg, alle maatte være enige om, som ville en Overenskomst — og efter vor Forfatning skal der dog endnu en Overenskomst til, for at man kan faa noget gennemført — at de Garantier, man fra konservativ Side maatte kræve som Vederlag for Opgivelse af den privilegerede Valgret, maa ikke søges i Forhold uden for Lovgivningen, men søges i selve Lovgivningens Bestemmelser. Det skal være Samfundets Pligt at skabe en virksom Beskyttelse for Mindretallets Ret ved selve Lovgivningen. Saaledes er det nu, det har fundet Udtryk i Statsforfatningen ved Tokammersystemet og i Kommunalforfatningen ved Toklassevalg. Dette tager man nu bort uden at give noget i Stedet, og saa trøster man Mindretallene med fagre Ord om, at det gaar ikke saa galt: Det gaar nok, naar I blive vant til det. Det er dette, som vil gøre, at dette Forslag rimeligvis vil blive mødt fra konservativ Side med dette korte og bestemte: Non possumus, vi kunne ikke, og jeg tror ikke, Venstre kommer længere i denne Sag, saa længe der ikke opstilles et positivt Forhandlingsgrundlag, saa der kan forhandles om, hvad vi skulle sætte i Stedet for de nuværende Garantier. Hvad skulle Mindretallene have som Vederlag?

Venstre er jo nu det Parti, der har Magten og Ansvaret her i Landet, og jeg ønsker at nytte den første Lejlighed, jeg har til at sige det her i Tinget, at jeg betragter det som naturligt og rimeligt, at Magten og Ansvaret er og vedbliver at være der, hvor det nu er, saa længe de nuværende Partiforhold bestaa uforandrede. Det er da ogsaa en selvfølgelig Sag, at Venstre tager de store Initiativer, altsaa ogsaa paa dette Omraade, den kommunale Valgret, hvor Venstre jo synes at have haft saa overmaade megen Interesse for en Reform gennem en lang Række af Aar, men det er da en billig Fordring fra Højres Side, at Venstre, naar det tager Initiativet i denne Sag, opstiller et saadant